

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 430/2021-175

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu súdov a iných orgánov Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bolo 27. apríla 2021 doručené elektronickými prostriedkami a 30. apríla 2021 poštou podanie sťažovateľov označené ako „*Sťažnosť*“ vo veci namietaného porušenia viacerých základných práv a slobôd súdmi a inými orgánmi Slovenskej republiky, ktoré boli „*takmer tri desaťročia v mnohých právnych kauzách opakovane a mnohonásobne diskriminačne porušované aj pri dlhej nečinnosti slovenských súdov a iných orgánov pri nedostatku financií a nedostatku právneho zastúpenia... sťažovateľov pred súdmi a inými orgánmi SR, a to najmä aj pre zdravotne postihnutú osobu [REDACTED]...*“.

2. Z návrhu na začatie konania, ktorý ústavný súd vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), vyplýva, že sťažovatelia vyjadrujú nespokojnosť s postupom súdov a iných orgánov, ktoré podľa sťažovateľov „*od roku 2012 odmietali uznať a chrániť status zdravotne postihnutej osoby, sťažovateľa [REDACTED]..., opakovane odmietali mu sprostredkovať, alebo poskytnúť, dôveryhodnú a nezávislú právnu pomoc... v súdnych sporoch*“.

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že nežiadajú od ústavného súdu, aby prijal stanovisko k meritu nimi uvádzaných troch právnych vecí z ostatného obdobia, ktoré sú podľa nich poznačené nesprávnymi a neústavnými konaniami súdov a orgánov Slovenskej republiky „*s výnimkou stanoviska Súdu k porušovaniu práva špecifického účastníka konaní na jeho nevyhnutné právne*

zastúpenie v sporoch, najmä ak ide o zdravotne postihnutú osobu, k porušovaniu procesných postupov od sudcov a súdnych úradníčok, k porušeniam sudcovskej etiky, k prietahom v konaniach, v neodkladných opatreniach súdov a podobne“. Sťažovatelia predovšetkým navrhujú a žiadajú, aby ústavný súd prijal stanovisko „k otázke sústavného, dlhodobého a tvrdošijného odmietania súdov a iných orgánov SR, sprostredkovať a inak zabezpečiť ingerenciou štátu povinnú dôveryhodnú a nezávislú právnu pomoc zdravotne postihnutému sťažovateľovi [REDACTED]..., najmä podľa Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím...“.

II.

Predbežné prerokovanie návrhu

4. Ústavný súd konštatuje, že návrh sťažovateľov na začatie konania v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje Ústava Slovenskej republiky a zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podanie sťažovateľov je rozsiahle a pôsobí zmätočne. Je v ňom množstvo informácií, ktoré vo všeobecnosti môžu slúžiť ako dôvod na ústavnú sťažnosť, v podaní sťažovateľov však nie sú usporiadané do logicky nadväzujúceho textu tak, aby ich ústavný súd mohol vyhodnotiť ako koncentrované skutkové a právne dôvody v zmysle § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Sťažovatelia v návrhu jednoznačne nekonkretizujú, ktoré základné práva a slobody mali byť postupom všeobecných súdov a iných orgánov v ich prípade porušené. Z podania nie je zrejmé, čo sťažovatelia považujú za zásah do ich základných práv a slobôd, neformulujú návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit) v koncentrovanej podobe, ktorý by slúžil ako východisko pre vymedzenie predmetu konania pred ústavným súdom. Aj z týchto dôvodov je dôležité, aby sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom zastupovala osoba kvalifikovaná na poskytovanie právnej pomoci.

5. Ústavný súd preto sťažovateľov podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prípisom z 3. júna 2021 vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy predložili plnomocenstvo na ich zastupovanie zvoleným advokátom podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde alebo požiadali o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, v opačnom prípade ústavný súd návrh na začatie konania odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

6. Pre prípad, ak požiadajú o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ústavný súd vyzval sťažovateľov, aby v lehote 21 dní od doručenia prípisu preukázali svoje majetkové a osobné pomery a pre tento účel vyplnili a spolu s príslušnými dokladmi predložili ústavnému súdu potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktorého tlačivo im bolo spolu s výzvou zaslané. Ústavný súd sťažovateľov zároveň poučil, že ak ústavnému súdu nepreukážu svoje pomery uvedeným spôsobom, ústavnému súdu je potrebné v lehote 21 dní od doručenia prípisu predložiť plnomocenstvo na ich zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde. V opačnom prípade ústavný súd návrh na začatie konania odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

7. Na výzvu ústavného súdu sťažovatelia doručili 30. júna 2021, 2. júla 2021, 12. júla 2021 a 14. júla 2021 podania, ktoré majú charakter duplicitných podaní a spolu s týmito podaniami predložili ústavnému súdu vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárodkových pomeroch, spolu s príslušnými dokladmi, čím splnili podmienku preukázania svojich pomeroch. Sťažovatelia však v súlade s výzvou ústavného súdu nepožiadali o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani nepredložili splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Naopak, v podaní doručenom ústavnému súdu 30. júna 2021 sa sťažovatelia dožadujú „*odpustenia advokátskeho zastúpenia pred ÚS SR najmä podľa článkov 1 až 12 a zvlášť podľa čl. 13 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím*“. Z príloh sťažovateľmi doručených 14. júla 2021 tiež vyplýva, že v súvislosti s podaním ústavnej sťažnosti sa sťažovatelia podaním zo 14. júna 2021 obrátili na verejnú ochrankyňu práv a na Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím so žiadosťou „*o ingerenciu pre získanie advokáta k sťažnosti pre ÚS SR Košice*“, v ktorej žiadajú o prevzatie veci advokátskou kanceláriou.

8. Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 265/05, III. ÚS 81/08).

9. Keďže sťažovatelia v lehote stanovenej ústavným súdom nepredložili splnomocnenie na ich zastupovanie advokátom podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde ani nepožiadali o ustanovenie právneho zástupcu v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde aj napriek preukázaniu svojich majetkových a osobných pomeroch, ústavný súd návrh sťažovateľov na začatie konania pri jeho predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu